

на сичкы-тѣ му непріятели и клеветницы. Негова-та любовь и грыжа ся простира до царя, до императора, и до най-долнія художникъ въ Прагъ. Той обыча всѣкого, и не мрази никого; той ся моли за сичкы, желеае спасеніе-то на сичкы, и въ отговоръ на проклятія-та на врагове-тѣ си, той излива благословіи връзь главы-тѣ имъ.

Нѣколко дни прѣди погубваніе-то му, той поиска да му испратѣтъ единъ исповѣдникъ за да го исповѣда, и нарочно изрази желаніе щото Палець да му бжде исповѣдникъ, понеже, казваше той: “Палець е най-голѣмый-тѣ ми противникъ; нему искамъ да ся исповѣдамъ.” Съборъ-тѣ не пріе прозбж-тж му; но Палець, посраменъ отъ благородныя и великодушень характеръ на прѣдишныя си пріятель, отиде да го посѣти въ тъмницж-тж. Свижданіе-то бѣ кратко но трогателно. Съ кроткъ и умиленъ гласъ, Гусь поиска прошкж отъ Палеца за нѣкои си докачителны думы, които той бѣ изрѣкълъ прѣдъ Събора. Палець го силеше да ся покае и да ся отрече отъ поученія-та си; но Гусь не рачеше да го слуша, и по единъ твърдѣ кроткъ начинъ помж-мра прѣдишныя си пріятель съ тѣзи думы: “Ахъ! Палець, Палець, защо ми стори толкова зло?” Палець излѣзе отъ тъмницж-тж съ насылзены очи.

На 6-й Іулій 1415, Съборъ-тѣ ся събра въ Съборнж-тж церквж (Катедрала). Почти сичкы-тѣ членове на Събора, императоръ-тѣ и мнозина други князове и боляри присѣтствувахж на събраніе-